

Bilag nr. 4

Hvad er Infohus Kommune?

Infohuset er et kriminalpræventivt samarbejdsforum, hvor centrale aktører fra politi og kommune er tovholdere. Der arbejdes med forebyggelse af kriminelle handlinger med ekstremistisk motiv.

Infohussamarbejdet bygger videre på det eksisterende kriminalpræventive samarbejde i SSP-regi.

I Køge består Infohus Kommune af repræsentanter fra:

- Velfærdsforvaltningen
- Ungeindsatsen
- SSP Sekretariatet

Struktur for Infohus Kommune:

SSP-styregruppen har i december 2018 vedtaget en struktur og opbygning for håndtering af bekymringer, som følger den nationale tilgang kaldet Infohus Kommune.

I Køge kommune er kernegruppen for Infohus kommune følgende:

Jesper Snitgaard, tovholder Infohus kommune

Stine Lukowski, repræsentant fra Ungecenteret

Gitte Barlach, repræsentant fra Velfærdsforvaltningen

Ansvarsfordeling:

Kernegruppen har i samarbejde med politiet ansvaret for at afdække, om der er en bekymring, som skal håndteres i myndighedsområdet. Herefter er det myndighedsområdets ansvar at håndtere det videre præventive forløb med tilhørende indsatser.

Formålet med Infohus Kommune:

Formålet med infohussamarbejdet er at sikre, at borgere der er i risiko for at begå kriminelle handlinger med ekstremistisk motiv, bliver identificeret rettidigt med henblik på forebyggelse.

Kerneopgaven for Infohus Kommune:

Infohusets opgave er at analysere og vurdere bekymringer og samtidig være et forum, hvor myndighederne kan dele viden om lokale udfordringer og tendenser.

Begrebsafklaring

(Kilde: *Færre radikaliserede gennem effektiv og sammenhængende indsats*). Københavns Kommune har haft nedsat en ekspertgruppe, som har formuleret

Ekstremisme

En modsætning til det etablerede samfund og dets orden, der er baseret på holdninger som:

- afvisning af grundlæggende demokratiske værdier og normer og af demokratiske beslutningsprocesser.
- forenklede verdensopfattelser og konspirationsteorier.
- fjendebilleder, hvor bestemte grupper eller samfundsforhold udpeges som trusler, der må fjernes.
- intolerance og manglende respekt for andre menneskers synspunkter, frihed og rettigheder.

Disse holdninger kan ledsages af støtte til eller anvendelse af ekstreme handlinger, som ulovlige og eventuelt voldelige metoder for at opnå et politisk eller religiøst ideologisk mål.

Radikalisering

En proces hvorigennem en gruppe eller et individ i stigende grad får ekstreme holdninger og/eller støtter anvendelse af ulovlige eller voldelige handlinger for at fremme dem. Det er langt fra alle, som selv begår sådanne handlinger, men risikoen medfører en problematisering af holdningerne.

Hvad skal man være opmærksom på?

Ekstremisme og radikalisering sker over en periode, og det er derfor især relevant at være opmærksom på, om en person eller gruppe markant ændrer adfærd eller holdninger.

Disse faktorer skal medarbejdere og borgere være særligt opmærksomme på:

Ændring i adfærd

- Ændrer udseende, tøjstil, adfærd, holdninger og fritidsaktiviteter
- Begynder at deltage i møder og demonstrationer med ekstremistiske eller voldelige budskaber
- Bruger hjemmesider, læser bøger eller ser film med ekstremistiske og voldelige budskaber
- Bruger totalitære symboler for eksempel i sin påklædning, i tatoveringer eller på plakater på sit værelse
- Deltager i voldelige sammenstød
- Har deltaget/deltager i genopdragelsesrejse

Ændring i holdninger

- Udtrykker vilje til at anvende vold som et middel til at opnå mål
- Taler om et mere 'ordnet'/'rent'/'retfærdigt' samfund
- Viser intolerance over for andres synspunkter
- Afviser demokratiske principper og taler om holdningsmodstandere som 'fjender'
- Konspirationsteorier, simple fjendebilleder og had mod bestemte grupper
- Argumenterer for absolutte løsninger

Ændring i relationer

- Viser sympati for – eller bliver en del af – en gruppe, der opfører sig ekstremt eller voldeligt
- Trækker sig fra familie og venner og er (unormalt) meget sammen med det nye fællesskab
- Giver afkald på hidtidige venner og fritidsaktiviteter
- Isoleret eller splittet i forhold til familien

Rekruttering foregår ofte via:

- kendte sociale relationer som venner og slægtninge, som er relateret til fx militante islamistiske miljøer, politiske højre- eller venstreorienterede miljøer.
- internettet og de sociale medier via fx Twitter, YouTube, Facebook og senere adgang til lukkede fora.
- sammenkomster og møder i private regi, gademission, opsøgende virksomhed, studiekredse, foredrag, deltagelse i offentlige debatter og opsøgende aktiviteter, hvor især unge samles.